

Tehnoredactare: MIHAELA ȘTEFAN

Design coperta: ADA FONAI

Redactor de carte: DANIELA SITAR-TĂUT

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
PETRESCU, CAMIL

Aici se repară ieftin roata norocului / Camil
Petrescu ; pref.: Alexandru Buican. - Baia Mare:
Actaeon Books, 2018
ISBN 978-606-94705-9-6

I. Buican, Alexandru (pref.)

821.135.1

Distribuit de SC Multicart Com
Tel.: 0733.940.772

CAMIL PETRESCU

AICI SE REPARĂ IEFTIN
ROATA NOROCULUI

ACTAEON BOOKS

MARINA;
CARMEN;
STANCIU, șoferul;
ÎNTÂIUL POLIȚIST;
AL DOILEA POLIȚIST;
[CORLOIU];
[LAZĂR].

ACTUL I

Salonașul unui vagon ministerial... Tănase, ușierul ministerului, aranjează, aci și într-una din cabinele de dormit, trecând după necesitate, dintr-o parte într-alta, desfăcând valizele. Apare pe ușă Elena, o foarte tânără dactilografă, aproape un copil. Foarte modest îmbrăcată, de o frumusețe gingașă și sfioasă. Are în mâna stângă o valiză mică de carton presat, în dreapta, o mașină de scris portativă și o servietă veche de piele cu acte. E mult palidă, fără ruj pe buze, pieptănată cu două cozi împletite, cu talia săltată, pieptul sus, ochii mari, ca de sălbăticiune.

SCENA 1

ELENA, TĂNASE

TĂNASE

*(scoțând o pijama dintr-o valiză,
o privește surprins pe Elena):*

Dar dumneata ce cauți aici ?

ELENA

(*sfioasă, copilăroasă*):

Domnule Tănase, nu știți că mi-a dat domnul ministru ordin să vii cu d-sa în vagonul ministerial, fiindcă vrea să studieze dosarele astea și să-mi dicteze în noaptea asta un raport pentru Consiliul de Miniștri ?

TĂNASE

(*rece*):

Nu știu... Vă rog să plecați numaidecât... Aci nu poate intra nimeni. (*Sfătos.*) Crezi dumneata că degeaba mă ia cu el, pe mine, ușierul ministerului ? Știe că atunci când dă un ordin, e ordin.

ELENA

Întocmai... Domnul ministru mi-a spus că o să dea ordin să fim singuri în vagonul ministerial, ca să putem lucra în liniște. (*Din tonul ei se vede că nu vrea să-l supere.*)

TĂNASE

(*o îngână cu tâlc*):

Să lucrați în liniște...

ELENA

(*candidă*):

Da... A spus că de data asta nu mai primește nici un prieten să călătorească împreună cu domnia-sa.

TĂNASE

(*tot cu tâlc*):

Hm ! Ca să lucrați în liniște.

ELENA

(*așează mașina și servieta pe o masă*):

Uite, am adus aci dosarul pe care mi l-a dat ieri, chiar d-sa.

TĂNASE

Ce dosar ? Ce chestiune ?

ELENA

(*cu importanță*):

Raportul podului de peste Siret...

TĂNASE

(*ironic*):

A... podul de peste Siret ? Ei, raportul ăsta despre chestiunea podului de peste Siret l-a mai studiat în vagonul ministerial și acum trei săptămâni, cu o altă dactilografă.

ELENA

(*sincer*):

Mă mir.

TĂNASE

Iar podul... este reparat de acum doi ani.

ELENA

(*mirată*):

Nu mai înțeleg nimic.

TĂNASE

Zi, nu înțelegi nimic ? (*Rânjind.*) Nu mai spune...

ELENA
(*nedumerită*):

Domnul ministru mi-a dat ordin să vin cu mașina de scris și să aduc dosarul, ca să lucrăm în vagonul ministerial...

TĂNASE
(*zâmbind sub mustață*):

Să lucrați singuri ?...

ELENA
(*cu desăvârșire candidă și serioasă*):

Da, a spus că aci e mai multă liniște, că nu ne tulbură nimeni...

TĂNASE
(*o măsoară din cap până în picioare*):

Domnișoară, dumneata câți ani ai ?

ELENA
(*ca la școală*):

Șaptesprezece... Am împlinit șaptesprezece acum trei săptămâni, în ajun de Sân-Petru...

TĂNASE
(*se scarpină în cap*):

Șaptesprezece ani ? Ești cam grăbită... prea grăbită, domnișoară. Dumneata ești șefă de cabinet, ești secretară ?

ELENA
Nu...

TĂNASE
Ei, și tragi nădejde să devii ? (*Sever.*) Prea repede... Nu ești decât o simplă dactilografă stagiară și acum te și vezi la cabinetul ministrului...

ELENA
(*necăjită*):

Dar dumnealui m-a chemat... Joia trecută venisem să aduc un act copiat d-rei directoare de cabinet. Domnul ministru tocmai vroia să dea un ordin și m-a văzut. A întrebat dacă sânt funcționară la minister și a cerut să vadă actul pe care-l copiasem... Mi-a spus că îi place, că respect ortografia Academiei și mi-a spus să mai aștept în birou că are și d-sa să-mi dea de copiat. (*Firesc.*) Mi-a dat dosarul podului de peste Siret, ca să-i fac copie după raportul inginerului inspector general, iar azi la prânz mi-a spus să viu la orale 9 seara la gară, la trenul de Brașov... la vagonul ministerial.

TĂNASE
(*sec*):

Cum ai venit, așa ai să te întorci. Mi-a poruncit cu strășnicie să nu las decât o anumită persoană; că mulți prieteni de-ai ministrului și-au luat obiceiul să călătorească și ei, când se duc pe la Sinaia ori la Brașov, în vagonul ministerial... Mai stau de vorbă, mai beau câte un pahar de vin, o cafea, acolo. Ca-n vremuri de război... ce vrei ? Dar de data asta... a spus că nu intră nimeni, decât o anumită persoană...

ELENA
(*triumfând*):

Ei vezi ? Eu sânt anumita persoană.

TĂNASE
(*o măsoară mirat*):

Dumneata...

ELENA
(*repede*):

Da, eu...

TĂNASE

(mirat mereu):

Fugi de-aci... știu eu cine e anumita persoană... Nu ești dumneata aia. (*Vrea s-o îmbrânceană*).

ELENA

(candidă, uimită):

A chemat altă dactilografă ? (*Apare Bârlătescu.*)

SCENA 2

ELENA, TĂNASE, BÂRLĂTESCU

ELENA

(repede):

Domnule ministru, domnul ușier nu știe că m-ați chemat să lucrăm astă-noapte în vagonul ministerial, și nu vrea să mă lase înăuntru...

BÂRLĂTESCU

(pozeur, distins, între 45-50 de ani, cărunt la tâmplă, acum cu gândul aiurea):

Domnișoară, nu te supăra, eu i-am dat acest ordin... I-am telefonat de-acasă. Nu mai putem lucra astă-seară... Aștept un personaj cu care am de discutat chestiuni foarte importante... în legătură cu războiul... Tânase... a venit domnul pe care-l așteptam ?

TĂNASE

Nu, n-a venit.

BÂRLĂTESCU

(mirat):

Nu și-a trimis nici bagajul ? (*Iritat.*) E gata să plece trenul.

TĂNASE

(sfătos):

Nu pleacă trenul, fără să vă întrebe pe dumneavoastră șeful gării...

BÂRLĂTESCU

...Dar e târziu. (*Către fată*) Am fost atât de zăpăcit, că am și uitat să-ți las vorbă să nu mai vii astă-seară... Tocmai trebuia să plec la Consiliul de Miniștri... M-a chemat mareșalul, urgent. De aceea n-am putut sta de vorbă nici cu domnul inginer Ciorap.

ELENA

(tresărind):

A... pe domnul inginer Ciorap îl așteptați ?

BÂRLĂTESCU

(se uită pe fereastră):

Da, pe dumnealui...

ELENA

(fără să respire, repede):

Domnule ministru, domnul inginer Ciorap a telefonat, la o jumătate de oră după ce ați plecat, că nu mai poate merge cu dumneavoastră astă-noapte, fiindcă a avut un accident de automobil.

BÂRLĂTESCU

(uimit):

Ce accident ?

ELENA

Respect pentru oameni și cărți (tot repede):

Mi-a spus soția dumnealui, care telefona, să vă spun că nu e nimic grav; e doar rănit la picior și trebuie să stea trei zile în pat.

BÂRLĂTESCU

(nervos):

Nu pricep nimic. Când a telefonat ?

ELENA

(încurcată):

Chiar după ce ați plecat d-voastră... Eu mai eram încă în cabinet.

BÂRLĂTESCU

Cum ai rămas d-ta în cabinet după plecarea mea ?

ELENA

(mereu încurcată):

N-am rămas... M-am întors peste un sfert de oră să iau dosarul... căci mai rămăseseră câteva file pe masa mică... Tocmai suna telefonul și d-na Ciorap a întrebat de d-voastră. I-am spus că nu știu unde sânteți... poate la Prezidenție. Atunci mi-a spus despre accident.

BÂRLĂTESCU

(bate cu degetele în pervazul ferestrei):

Poate că ar trebui să-i telefonăm...

ELENA

(grăbită):

Dacă vreiți, îi telefonez eu din gara.

TĂNASE

(din prag):

Domnule ministru, șeful gării este la fereastră și întreabă dacă poate să dea drumul trenului...

BÂRLĂTESCU

(se întoarce gânditor la fereastră, apoi face un semn scurt șefului de gară, spre peron):

Da.

ELENA

(sare speriată să-și ia mașina de scris, servieta și valiza, fugă spre ușă).

BÂRLĂTESCU

(o prinde, o oprește):

Acum că ai venit, rămâi aici... (El trece pragul spre cușete.)

ELENA

(așează grăbit dosarele și mașina de scris pe o masă mai mică, așezată cam în colț. Trenul pleacă).

BÂRLĂTESCU

(se întoarce după ce s-a făcut „comod”. Are o haină bleumarin’ „tropicală”, fără guler, cămașă fără cravată, ca și haina cu mânecile scurte. O vede la masa de scris și o întreabă mirat):
Ce-i asta ?

ELENA

(candidă):

Dosarul podului de peste Siret... Trebuie să-mi dictați un raport către Consiliul de Miniștri.